

Francesc Fontbona

Institut d'Estudis Catalans

El número dos d'una revista de recerca –en aquest cas d'Emblecat- és gairebé més important que el número u, ja que si aquest és el fruit d'una empena inicial, el segon número prova la continuïtat del projecte, i per tant la seva solidesa i seriositat. Per això a les hemeroteques hi ha molts més números uns de revistes que números dos.

Aquesta revista és òrgan de l'Associació Catalana d'Estudis d'Emblemàtica, Art i Societat i, des del començament, s'ha concentrat no sols a la primera de les seves dedicacions sinó també a les altres dues, de manera que Emblecat, en un sentit ampli, podem considerar-la també una revista d'història de l'art, incloent-hi lògicament la música en aquesta definició.

En aquest número hi trobarem les col·laboracions de diversos associats investigadors que ja apareixien en el primer número i que per tant el lector ja coneix: Laura Casal-Valls, Fàtima López, José Antonio Ortiz, Alma Reza, a part de l'ànima del projecte, Esther García Portugués. A més, Glòria Guirao Soro i Esther García a l'apartat Reportatges inclouen notícies d'actualitat dins del camp de les arts interdisciplinàries i del mercat de l'art.

També, Emblecat s'obre amb promptitud als temes de recerca dels nous associats i així, en aquest número Clara Beltrán participa amb la seva investigació sobre la decoració pictòrica de Pau Roig de la desapareguda botiga modernista barcelonina de música "Cassadó & Moreu"; Natàlia Esquinas ens dóna un nou tast de la seva ja intensa dedicació a la figura del gran escultor del Modernisme català, Josep Llimona; Sebastià Sánchez Sauleda aborda aspectes d'una figura rara i fins ara poc estudiada, malgrat que més d'un investigador s'hi ha acostat, el pintor simbolista Aleix Clapés; Roberta Bogoni vol endinsar-se en els orígens dels símbols que surten a l'obra de Miró. I l'ampli món de l'antropologia rep la dedicació de textos d'Alina Gavrus i Vicente de la Fuente, mentre Rosa Maria Vidal Aguilar tracta un aspecte sociològic del clergat medieval.

Benvingut sigui el número dos d'Emblecat, i més benvingut serà el tercer, ja que vista l'empenta inicial del projecte, segur que arribarà, tot consolidant d'aquesta manera una tribuna per tal que molts investigadors joves, amb sòlida formació universitària i que ja estan fent treballs interessants en els seus respectius camps de recerca, tinguin un canal mitjançant el qual donar-les a conèixer en un context solvent. Mentre Emblecat els dóna aquesta plataforma notable, ells també han de contribuir amb el rigor i la qualitat dels seus estudis a que la revista esdevingui una publicació de referència.